

36. Raamattuluento: Hyvä on kiittää Herraa!

Rukous/Tervetuloa

Miksi tulee kiittää ja ylistää?

Miten ylistetään - miten ei?

Puhumme nyt kiittämisestä ja ylistämisestä. Se on meille, Herraan uskoville, annettu etuoikeus ja lahja. Kiittäminen ja ylistäminen ovat Jumalan kunnioittamista. Synonyyminä sille on verbi "palvoa". Mutta emme kiitä ja ylistä sen vuoksi, että saisimme joitakin ihania kokemuksia Jumalasta. Sen tarkoituksena ei ole myöskään viedä meitä johonkin korkeampaan pyhityselämään ja ylemmälle tasolle jumalasuhteessamme. Se ei ole jotakin kiihottavaa, sielullista, ylihengellistä puuhastelua, vaan se mitä aidointa puhetta Jumalalle.

Aikamme yltiökarismaattisuus on mennyt myös tässä asiassa pahoin metsän puolella tietä. Heidän tilaisuuksissaan näkeekin ihmisiä, jotka huojuvat kuin rannan kaislat tuulessa, heillä on silmät suljettuna, kädet koholla ja samalla tunnutaan hoettavan jotakin mantraa. Villiä menoa ryydittää usein sielullinen musiikki. Jotakin siinä puuhastelussa etsitään ja johonkin pyritään. Jokin kokemus on siinä haussa. Myös villi tanssi kuuluu usein ”ylistyskokouksiin”. Tanssi on samanlaista kuin alkuasukasheimojen pakanallisissa riiteissä. Tämä on jotakin henkeä, vierasta, sairautta kai lienee. Joka on tuon hengen nielaissut, ei hän voi enää olla tavallisessakaan kokouksessa, jossa on menossa opetuspuheenvuoro, olla normaalisti ja kuunnella. Sielläkin pitää tehdä jotakin ihmeellistä, hokea mantraa, jotakin keinotekoista kielilläpuhumista, tätä kaikkea yhdessä. Tämä on kuitenkin kaikkea muuta kuin ylistämistä. Se on äärimmäistä näyttelemistä, se on tekopyhyttä pahimmassa muodossaan. Tätäkö Jumala meiltä odottaa? Varmasti ei.

Ei siis ihme, että moni jalo uskova vetää kuin varmistimen pois päältä, kuullessaan puhuttavan ylistämisestä. He ovat kovin ehdollistuneet sairaalloiseen ylistämiseen ja kaikkeen siihen liittyvään epäraittiuteen: kiertävät kaukaa sellaiset kokoukset.

Mutta on toki oikeaakin kiitosta ja oikeaan ylistystä. Tässäkin asiassa on käynyt vain samalla tavalla kuin armolahjojen käytössä. Lahjat ovat kyllä raittiita itsessään ja oikeita. Käyttäjät ovat vain liian usein turmelleen ne väärinkäytösten vuoksi ja se on taas johtanut usein oman surkean oman minän korostamiseen.

Miten tulee siis kiittää ja ylistää?

Voimme kiittää ja ylistää Herraa koko persoonallamme, ruumiillamme, ajatuksissamme ja koko sielullamme. ”Kiitä Herraa, minun sieluni, ja kaikki, mitä minussa on”. Mutta se ei ole siis vaikkapa sielullista ja irvokasta pomppimista ala-arvoisen musiikin tahdissa.

On välttämätöntä kiittää Herraa. Jos emme kiitä häntä, kivet alkavat huutaa: ”Ja kun hän jo oli lähellä, laskeutuen Öljymäen rinnettä, rupesi koko opetuslasten joukko iloiten kiittämään Jumalaa suurella äänellä kaikista voimallisista teoista, jotka he olivat nähneet, sanoen: ”Siunattu olkoon hän, joka tulee, Kuningas Herran nimessä; rauha taivaassa ja kunnia korkeuksissa!” Ja muutamat

fariseukset kansanjoukosta sanoivat hänelle: "Opettaja, nuhtele opetuslapsiasi." Mutta hän vastasi ja sanoi: "Minä sanon teille: jos nämä olisivat vaiti, niin kivet huutaisivat." " (Luuk. 19:37–40).

Tällä luennolla käytetään pääosin uutta, vuoden 1992 raamatunkäännöstä. Siinä kiitos-verbin sijaan puhutaan useasti myös ylistämisestä. Uusin käännös käyttää myös verbiä ”palvoa”.

Ylistäessämme kerromme Jumalan suunnattomasta voimasta. Vietämme ylistäessämme juhlaa Herran saamastaan iankaikkisesta voitosta. Olemme uskovina osallisia tästä voitosta ja saamme mennä kaikkiin haasteisiin tämän voiton perusteella.

Ylistyksessä etsimme köyhinä Herraa. Lueimme: ”Köyhät syökööt ja tulkoot kylläisiksi, Herraa etsivät ylistäkööt häntä! Olkoon teillä voimaa ja rohkeutta iäti!” (Ps. 22:27).

Meidän ei tarvitse uhrata enää mitään itse Jumalalle saavuttaaksemme hänen mielisuosionsa. Yksi ainoa Kristuksen uhri riittää siihen ikuisesti. Meidän kiitosuhrimme on se uhri, johon Jumala mielistyy, vaikka silläkään emme lisää mitään Kristuksen täytettyyn työhön. Jumalan nimeä tunnustavat kiittävät. ”Olkamme sen tähden hänen välityksellään alati uhraamassa Jumalalle kiitosuhria, niiden huulten hedelmää, jotka tunnustavat hänen nimeään” (Hepr. 13:15).

Pelastuneet ja parantuneet ylistävät Herraa. Surevat voivat löytää ylistyksen kautta rauhan sielulle. ”Sen surevien huulille minä annan ylistyksen hedelmän. Minä annan rauhan, rauhan lähelle ja kauas - sanoo Herra - ja minä parannan heidät” (Jes. 57:19).

Kuningas Hiskia kiitti Herraa parantumisestaan näin: ”Ei tuonela sinua kiitä eikä kuolema sinua ylistä! Ne, jotka syvyyteen joutuvat, eivät voi turvautua uskollisuuteesi. Elävät, elävät sinua ylistävät, niin kuin minä tänään ylistän! Isä kertoo lapsilleen sinun uskollisuudestasi. Herra on minut pelastanut, hänen ylistystään soi meidän soittomme hänen pyhäkössään kaikkina elämämme päivinä.” (Jes. 38:16–20)

On monta syytä kiittää Herraa ja ylistää hänen pyhää nimeään. ”Kiitä Herraa, minun sieluni, ja kaikki, mitä minussa on, hänen pyhää nimeänsä. Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhota, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt, hän, joka antaa kaikki sinun syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sinun sairautesi, joka lunastaa sinun henkesi tuonelasta ja kruunaa sinut armolla ja laupeudella, joka sinun halajamisesi tyydyttää hyvyydellään, niin että sinun nuoruutesi uudistuu kuin kotkan. Herra tekee vanhurskauden ja hankkii oikeuden kaikille sorretuille.” (Ps. 103:1-6).

”Laulakaa Herralle, virittäkää kiitosvirsi, soittakaa lyyralla kiitosta Jumalallemme! Hän peittää pilvillä taivaan ja lähettää maan päälle sateen, hän panee versomaan vuorien ruohon. Hän antaa karjalle ravinnon, hän ruokkii korpin pojat, jotka huutavat nälissään. Hevosen voima ei ole Herran silmissä mitään, miehen juoksu ei hänen katsettaan käännä. Herra katsoo niihin, jotka häntä palvelevat, niihin, jotka panevat toivonsa Herran armoon.” (Ps. 147:7–11).

Erityisesti ne ihmiset, jotka ovat saaneet armon kuulua pelastettujen joukkoon, kiittävät Herraa. Tuo joukko koostuu uskon ihmisistä.

Näin he kiittävät:

Pelastuneitten kiitosvirsi

”Sinä päivänä sinä sanot: ”Minä kiitän sinua, Herra. Sinä olit minulle vihoissasi, mutta vihasi väistyi ja sinä lohdutit minua. Ja niin Jumala on minun pelastajani. Minä luotan häneen, en pelkää, sillä Herra on minun väkeni ja voimani, hän pelasti minut.” Te saatte riemuiten ammentaa vettä pelastuksen lähteistä. Sinä päivänä te sanotte: ”Kiittäkää Herraa, julistakaa hänen nimensä kunniaa! Kertokaa kansoille hänen suuret tekonsa, julistakaa, että hänen nimensä on ylhäinen. Laulakaa ylistystä Herralle, valtaiset ovat hänen tekonsa! Levitköön tieto niistä yli maanpiirin. Huutakaa ja riemuitkaa, te Siionin asukkaat! Suuri on Israelin Pyhä, hän, joka on teidän keskellänne.” ” (Jes. 12:1-6).

Kun joudumme elämässämme vaikeuksiin, ahdistuksiin, ja kun sairaus alkaa kurittaa, pyydämme Herralta apua. Niin tulee aina tehdä. Apu tulee Herralta. Kun lähestymme häntä ahdingossamme, voimme toimia toisellakin tavalla kuin vain anomalla. Kun alamme vaikeuksien ahdingossakin kiittämään ja ylistämään hänen pyhää nimeään ja kiittämään voitosta jonka hän antaa, me tuotamme kunniaa hänelle, me kerromme silloin luottavamme häneen ja hänen apuunsa. Herran Voidellusta, Kristuksesta on kerrottu, että hän tulee *”antamaan Siionin sureville kyynelten sijaan ilon öljyä, hiuksille tuhkan sijaan juhlapäähineen, murheisen hengen sijaan ylistyksen viitan. Heitä kutsutaan Vanhurskauden tammiksi, Herran tarhaksi, jonka hän itse on istuttanut osoittaakseen kirkkautensa.”* (Jes. 61:3).

Kiittäessämme häntä myös hädän päivänä, Jumalan voima lähtee liikkeelle. ”... sinä olet Pyhä, jonka istuin on Israelin kiitosvirtten keskellä.” (Ps. 22:4).

Kaiken tulee tapahtua uskossa. *”Niinpä minä sanon teille: Mitä ikinä te rukouksessa pyydätte, uskokaa, että olette sen jo saaneet, ja se on teidän.”* (Mark. 11:24).

Kauan sitten on jo veisattu kiitosta Jumalalle. *”Olihan jo muinoin, Daavidin ja Asafin aikana, ollut laulunjohtajia, kun laulettiin kiitosta ja ylistystä Jumalalle.”* (Neh. 12:46).

Jo kuningas Daavid viritti kiitos- ja ylistysvirren Herralle hänen ihmeellisyydestään. Kuuntelemme ja luemme tässä pitkän osan tästä ylistys- ja kiitosvirrestä.

Ylistäkää Herraa, kaikki luodut!

Daavidin ylistyslaulu.

”Minä laulan sinun kunniaasi, Jumalani, kuninkaani! Minä kiitän sinun nimeäsi aina ja ikuisesti. Joka päivä minä sinua kiitän, minä ylistän sinun nimeäsi aina ja ikuisesti. Suuri on Herra, ylistettävä yli kaiken, tutkimaton hänen suuruutensa! Sinun tekojasi ylistetään polvesta polveen, isät kertovat ihmeitäsi lapsilleen, tuovat julki sinun kirkkautesi, loistosasi ja kunniasasi. Minä mietiskelen sinun ihmetekojasi. Miten valtavia, miten pelottavia ovatkaan sinun tekosi, kerrottakoon niistä kaikille. Minä julistan sinun suuruuttasi. Levitkööön sanoma sinun hyvytyesi runsaudesta, kiitettäkööön sinun vanhurskauttasi riemuiten. Anteeksiantava ja laupias on Herra, hän on kärsivällinen, suuri on hänen hyvytyensä. Herra on hyvä kaikille, hän armahtaa kaikkia luotujaan. Herra, sinua ylistäkööt kaikki luotusi, uskolliset palvelijasi kiittäkööt sinua! Julistakoot he valtakuntasi kunniaa, kertokoot mahtavista teoistasi. Saattakoot he ihmisten tietoon Herran väkevät teot ja hänen valtakuntansa mahdin ja loiston. Sinun valtakuntasi on ikuinen, sinun herruutesi pysyy polvesta polveen. Herra on luotettava kaikissa sanoissaan, uskollinen kaikissa teoissaan. Herra tukee horjuvia, maahan painetut hän nostaa jaloilleen. Kaikki katsovat odottaen sinuun, ja sinä annat heille ruoan ajallaan. Sinä avaat kätesi ja hyvydyssäsi ravitset kaiken mikä elää.

Herra on kaikessa oikeamielinen, hän on uskollinen kaikissa teoissaan. Hän on lähellä sitä, joka huutaa häntä avuksi, sitä, joka vilpittömästi kääntyy hänen puoleensa. Hän täyttää niiden pyynnöt, jotka häntä pelkäävät, hän kuulee heidän huutonsa ja auttaa heitä. Herra suojelee niitä, jotka häntä rakastavat, mutta jumalattomista hän tekee lopun.

Ylistäkööön minun suuni Herraa, hänen pyhää nimeään kiittäkööt kaikki luodut aina ja ikuisesti!

Herra on iäti uskollinen

Halleluja! Ylistä Herraa, minun sieluni! Koko elinaikani minä ylistän Herraa, Jumalalleni minä laulan ja soitan niin kauan kuin elän! Älkää luottako maan mahtaviin, älkää luottako yhteenkään ihmiseen - ei ihmisestä ole auttajaksi. Hänen henkensä lähtee, hän tulee jälleen maaksi, ja sinä päivänä kaikki hänen hankkeensa raukeavat. Onnellinen se, jonka auttaja on Jaakobin Jumala, onnel-

linen se, joka turvaa Herraan, Jumalaansa. Herra on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaiken mitä niissä on. Herra on iäti uskollinen. Herra hankkii oikeutta sorretuille, nälkäisille hän antaa leipää. Herra päästää vangitut kahleista, hän antaa sokeille näön ja nostaa maahan painetut jaloilleen. Herra rakastaa oikeamielisiä, hän suojelee muukalaisia ja tukee leskiä ja orpoja, mutta jumalattomien tien hän tekee mutkaiseksi. Herra hallitsee ikuisesti. Hän on sinun Jumalasi, Siion, polvesta polveen. Halleluja!

Kiittäkää Herraa, kaiken antajaa!

Halleluja! Hyvä on Jumalaamme sävelin kiittää, ihanaa on virittää ylistyslaulu! Herra rakentaa Jerusalemin jälleen, hän kokoaa Israelin hajotetun kansan. Hän parantaa ne, joiden mieli on murtunut, hän sitoo heidän haavansa. Herra tietää tähtien luvun, hän on antanut niille kaikille nimen. Suuri on Herramme, suuri ja voimallinen, mittaamaton on hänen viisautensa. Hän on nöyrien tuki ja turva, mutta jumalattomat hän painaa maahan. Laulakaa Herralle, virittäkää kiitosvirsi, soittakaa lyyralla kiitosta Jumalallemme! Hän peittää pilvillä taivaan ja lähettää maan päälle sateen, hän panee versomaan vuorien ruohon. Hän antaa karjalle ravinnon, hän ruokkii korpimiehet, jotka huutavat nälissään. Hevosien voima ei ole Herran silmissä mitään, miehen juoksu ei hänen katsetaan käännä. Herra katsoo niihin, jotka häntä palvelevat, niihin, jotka panevat toivonsa Herran armoon. Kiitä Herraa, Jerusalem! Ylistä Jumalaasi, Siion! Hän vahvistaa sinun porttiesi salvat, hän siunaa ne, jotka asuvat keskelläsi. Hän tuo rajoillesi rauhan ja antaa ravinnoksesi parhainta vehnää. Hän lähettää käskynsä maan päälle, hetkessä saapuu hänen sanansa perille. Hän sirottelee lunta kuin villan hahtuvia, hän levittää kuuraa kuin tuhkaa. Hän viskoo rakeita kuin leivänmuruja, hänen pakkasessaan vesi jähmettyy. Kun hän käskyy, jää sulaa. Hän käskyy tuulensa puhaltamaan, ja vedet virtaavat. Hän on ilmoittanut sanansa Jaakobille, käskynsä ja säädöksensä Israelille. Muille kansoille hän ei niitä ilmoittanut, hänen säädöksiään eivät toiset tunne. Halleluja!

Ylistäkää Herraa, taivas ja maa!

Halleluja! Ylistäkää Herraa, te jotka olette taivaassa, ylistäkää häntä korkeuksissa! Ylistäkää häntä, te hänen enkelinsä, ylistäkää häntä, kaikki taivaan joukot! Ylistäkää häntä, aurinko ja kuu, ylistäkää häntä, kirkaat tähdet! Ylistäkää häntä, korkeimmat taivaat ja taivaankantta kattavat vedet! Ylistäkööt nämä kaikki Herran nimeä, sillä hän on ne käskyllään luonut. Hän pani ne paikoilleen ainaaksi, hän sääti niille järkkymättömät lait. Ylistäkää Herraa, te jotka olette maan päällä, ylistäkää, syvyudet ja meren pedot! Ylistäkää, tuli ja rakeet, lumi ja usva, ylistä, myrskytuuli, hänen käskyläisensä! Ylistäkää, vuoret ja kukkulat, hedelmäpuut ja setrit, villipedot ja karja, maan matelijat ja taivaan linnut! Ylistäkää Herraa, kuninkaat ja kansat, ruhtinaat ja kaikki maan mahtimiehet, nuorukaiset ja neidot, vanhat ja nuoret! Ylistäkööt nämä kaikki Herran nimeä, sillä hänen nimensä yksin on ylhäinen, hänen mahtinsa ulottuu yli taivaan ja maan. Herra on antanut kansalleen uuden voiman. Häntä ylistävät kaikki hänen palvelijansa, Israelin kansa, joka saa olla lähellä häntä. Halleluja!

Iloitkaa, Herran omat!

Halleluja! Laulakaa Herralle uusi laulu, kokoontukaa ja ylistäkää häntä, te Herran omat! Iloitkoon Israel Luojastaan, riemuitkoot Siionin asukkaat kuninkaastaan, ylistäkööt tanssien hänen nimeään, soittakoot hänen kiitostaan rummuin ja harpuin! Herra rakastaa kansaansa, hän auttaa heikkoja ja nostaa heidät kunniaan. Iloitkoot Herran palvelijat hänen kunniaastaan, riemuitkoot silloinkin, kun on yölevon aika! Heillä on huulillaan Jumalan ylistys, heillä on kädessään kaksiteräinen miekka, he kostavat viholliskansoille, kurittavat kansakuntia. He panevat kahleisiin niiden kuninkaat ja lyövät

rautoihin mahtimiehet. He panevat täytäntöön tuomion, jonka Herra on laissaan säätänyt. Tämä on Herran palvelijoiden kunniatehtävä. Halleluja!

Ylistäkää kaikin soittimin Herraa!

Halleluja! Ylistäkää Jumalaa hänen pyhäkössään, ylistäkää häntä taivaan mahtavissa holveissa! Ylistäkää häntä, hänen väkeviä tekojaan, ylistäkää häntä, hän on suuri! Ylistäkää häntä raikuvien torvien, ylistäkää häntä harppua ja lyyraa soittaen! Ylistäkää häntä tanssien ja rumpua lyöden, ylistäkää häntä luuttua ja huilua soittaen! Ylistäkää häntä symbaalien helinällä, ylistäkää häntä riemukain symbaalein! Kaikki te, joissa on elämän henkäys, ylistäkää Herraa! Halleluja! ” (Ps. 145:1–150:6).

Tähän tulee meidänkin yhtyä.

Halleluja on heprean kieltä ja tarkoittaa: *kiittäkää Jahvea, Jumalaa*. Sitä käytetään usein Raamatun psalmeissa, kuten edellä. Seurakunta vastaa papille halleluja-huudoin.

Raamatussa on myös kaksi kiitosvirttä, jotka ovat kirjoitettu muistiin. Ne ovat Marian ja Sakariaan kiitosvirret.

Marian kiitosvirsi

”Silloin Maria sanoi: – Minun sieluni ylistää Herran suuruutta, minun henkeni riemuitsee Jumalasta, Vapahtajastani, sillä hän on luonut katseensa vähäiseen palvelijaansa. Tästedes kaikki sukupolvet ylistävät minua autuaaksi, sillä Voimallinen on tehnyt minulle suuria tekoja. Hänen nimensä on pyhä, polvesta polveen hän osoittaa laupeutensa niille, jotka häntä pelkäävät. Hänen kätensä on tehnyt mahtavia tekoja, hän on lyönyt hajalle ne, joilla on ylpeät ajatukset sydämessään. Hän on syössyt vallanpitäjät istuimiltaan ja korottanut alhaiset. Nälkäiset hän on ruokkinut runsain määrin, mutta rikkaat hän on lähettänyt tyhjin käsin pois. Hän on pitänyt huolen palvelijastaan Israelista, hän on muistanut kansaansa ja osoittanut laupeutensa Abrahamille ja hänen jälkeläisilleen, ajasta aikaan, niin kuin hän on isillemme luvannut.” (Luuk. 1:46–55).

Sakariaan kiitosvirsi

”Sakarias, lapsen isä, täyttyi Pyhällä Hengellä ja puhui profeetallisilla sanoilla:

– Ylistetty olkoon Herra, Israelin Jumala! Armossaan hän on katsonut kansansa puoleen ja valmistanut sille lunastuksen. Väkevän pelastajan hän on nostanut meille palvelijansa Daavidin suvusta, niin kuin hän ikiajoista asti on luvannut pyhien profeettojensa suulla. Hän on pelastanut meidät vihollistemme vallasta, kaikkien vihamiestemme käsistä. Hän on nyt osoittanut laupeutensa, uskollisuutensa isiämme kohtaan. Hän on pitänyt mielessään pyhän liittonsa, valan, jonka hän isillemme Abrahamille vannoi. Näin me saamme pelotta palvella häntä vihollisistamme vapaina, pyhinä ja vanhurskaina hänen edessään kaikkina elämämme päivinä. Ja sinua, lapsi, kutsutaan Korkeimman profeetaksi. Sinä käyt Herran edellä ja raivaat hänelle tien. Sinä johdat hänen kansansa tuntemaan pelastuksen, syntien anteeksiantamisen. Näin meidän Jumalamme hyvydessään armahtaa meitä: Korkeudesta saapuu luoksemme aamun koitto. Se loistaa pimeydessä ja kuoleman varjossa eläville, se ohjaa jalkamme rauhan tielle.” (Luuk. 1:67–78).

Psalmista 22. lue me kärsivän Herramme rukouksesta. Siinä sanotaan, että Jumalan istuin on kansansa kiitosvirtten keskellä. Tämä on syytä muistaa: Jumala rakastaa kansansa kiitosvirsiä. Hän asuu kiittävän ja ylistävän kansan keskellä.

”Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit? Miksi olet kaukana, et auta minua, et kuule valitukseni sanoja? Jumalani, minä huudan päivällä, mutta sinä et vastaa, ja yöllä, enkä voi vaieta. Ja kuitenkin sinä olet Pyhä, jonka istuin on Israelin kiitosvirtten keskellä. Meidän isämme luottivat sinuun, he luottivat, ja sinä pelastit heidät.” (Ps. 22:2-5).

Sama Jeesus joutui kohtaamaan ristinkärsimykset ja kohtaamaan kuoleman. Mutta ennen niitä tapahtumia, oltiin koolla ja Herra asetti uudenliiton pääsiäisaterian: *”Ja veisattuaan kiitosvirren he lähtivät Öljymäelle.”* (Matt. 26:30). Kärsimysmatka oli alkanut.

Puhumme lisää kiittämisestä, ylistämisestä ja palvomisesta

Uusimmassa käännöksessä käytetään siis verbiä ”palvoa”. Seuraavassa on esimerkki sen käytöstä.

”Taivaat ylistävät sinun ihmeitäsi, Herra, taivaan joukot sinun uskollisuuttasi. Ei kukaan korkeudessa ole Herran vertainen, ei kukaan hänen kaltaisensa jumalien joukossa! Hän on Jumala, jonka edessä taivaan pyhät vapisevat, jota kaikki hänen ympärillään pelkäävät ja palvovat.” (Ps. 89:6-8).

Apostoli Paavali kehottaa monin tavoin kiitoslauluihin ja -virsiin.

”Älkääkä juopuko viinistä, sillä siitä tulee irstas meno, vaan täytyykää Hengellä, puhuen keskenänne psalmeilla ja kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten ja laulaen sydämässänne Herralle, kiittäen aina Jumalaa ja Isää kaikesta meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä.” (Ef. 5:19,20).

”Runsaasti asukoon teissä Kristuksen sana; opettakaa ja neuvokaa toinen toistanne kaikessa viisaudessa, psalmeilla, kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten kiitollisesti Jumalalle sydämässänne” (Kol. 3:16).

Ja vielä mukana katkelma hänen ylistyspuheestaan galatalaisille.

Jumalan pelastussuunnitelman ylistys

”Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä! Hän on siunannut meitä kaikella Hengen siunauksella, taivaallisilla aarteilla Kristuksessa. Jo ennen maailman luomista hän on valinnut meidät Kristuksessa olemaan edessään pyhiä ja nuhteettomia Kristuksesta osallisina. Rakkaudessaan hän näki hyväksi jo edeltä määrätä meidät yhteyteensä, omiksi lapsikseen, Jeesuksen Kristuksen tähden. Ylistetty olkoon hänen armonsa kirkkaus, kun hän antoi meille rakkaan Poikansa!” (Ef. 1:3+).

”Juudean kristillisissä seurakunnissa minua ei vielä tunnettu. Niissä vain kerrottiin kuulopuheena: ”Se mies, joka ennen vainosi meitä, julistaa nyt samaa uskoa, jota hän ennen yritti hävittää.” Ja Jumalaa ylistettiin siitä, mitä minulle oli tapahtunut.” (Gal. 1:22–24).

Lainaamme vielä Paavalin Roomalaiskirjettä:

Yksimielinen ylistys

”Meidän, jotka olemme vahvoja, on kestettävä heikkojen vajavuuksia. Emme saa ajatella vain sitä, mikä on itsellemme mieluista. Meidän on jokaisen otettava huomioon lähimmäisemme, ajateltava, mikä on hänelle hyväksi ja vahvistaa häntä. Ei Kristuskaan ajatellut itseään. Onhan kirjoitettu: ”Sinun herjaajiesi herjaukset ovat osuneet minuun.” Kaikki, mitä pyhät kirjoitukset sisältävät, on

kirjoitettu meille opiksi, jotta saisimme siitä kestävyyttä, lohtua ja toivoa. Jumala, jolta kestävyys ja rohkaisu tulevat, antakoon teidän olla keskenänne yksimielisiä Kristuksen Jeesuksen tahdon mukaisesti, niin että te yksimielisesti, yhdestä suusta ylistäisitte Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumalaa ja Isää.

Hyväksykää siis toinen toisenne, niin kuin Kristuskin on hyväksynyt omikseen teidät, Jumalan kunniaksi. Tarkoitin tätä: Kristus on tullut palvelemaan juutalaisia. Hän on tullut vahvistamaan isille annetut lupaukset osoittaakseen, että Jumala pysyy sanassaan. Hän on tullut myös, jotta muut kansat saisivat ylistää Jumalaa hänen laupeudestaan, niin kuin on kirjoitettu: – Siksi ylistän sinua kansojen keskellä, laulan kiitosta sinun nimellesi.

Ja edelleen: - Riemuitkaa, kansat, yhdessä hänen kansansa kanssa.

Ja vielä: - Kiittäkää Herraa, kaikki kansat! Ylistäkää häntä, kansakunnat!

Jesaja taas sanoo: - Iisain juuresta nousee verso, joka kohoo kansojen hallitsijaksi. Häneen kansat panevat toivonsa.

Toivon Jumala täyttäköön ilolla ja rauhalla teidät, jotka uskotte, niin että teillä Pyhän Hengen voimasta olisi runsas toivo.” (Room. 15: 1-13).

Kiittäessämme, ylistäessämme ja palvoessamme Herraamme me samalla kunnioitamme häntä. Näin Jumala puhuu profeetta Malakian kautta: ” *"Auringonnousun maista auringonlaskun maihin saakka minun nimeni on suuri. Kaikkialla minulle uhrataan suitsukkeita ja puhtaita ruokauhreja, sillä minun kunniani on suuri kansojen keskuudessa", sanoo Herra Sebaot. " "* (Mal. 1:11).

Meidän tulee siis toteuttaa Jumalan hyvää tahtoa niinkin, että kiitämme, ylistämme, palvomme ja kunnioitamme häntä, hänen pyhää nimeään jo täällä ajassa. Sitä saa tehdä myös tanssien, niin kuin Daavid opetti. Tämän tanssin tulee olla pyhää, ei sielullista ja saastaista menoa.
"Kaikki, joissa henki on, ylistäkää Herraa! Halleluja!" (Ps. 150:6 RK38).

Vielä muutamia Vanhan testamentin kehotuksia:

"Leeviläiset Jesua, Kadmiel, Bani, Hasabneja, Serebja, Hodia, Sebanja ja Petahja sanoivat: "Nouskaa ja ylistäkää Herraa, meidän Jumalaamme, aina ja ikuisesti! Ylistetty olkoon sinun nimesi kunnia, joka kohoo kaikkea kiitosta ja ylistystä korkeammalle!" (Neh. 9:5).

"Hyvä on kiittää Herraa, laulaa ylistystä sinun nimellesi, Korkein. Hyvä on aamulla kertoa armostasi ja illalla uskollisuudestasi harpun ja lyyran sävelin, kymmenen kielen helkkyessä. Herra, sinä ilahdutat minua teoillasi, minä riemuitsen sinun kättesi töistä." (Ps. 92:2-5).

"Halleluja! Kiittäkää Herraa! Hän on hyvä, iäti kestää hänen armonsä. Kuka voi sanoiksi pukea Herran voimateot, kuka voi häntä kyllin ylistää? Onnellisia ne, jotka elävät vanhurskaasti, jotka aina tekevät niin kuin oikein on. Herra, sinä olet armollinen kansallesi - muistathan myös minua! Auta minua, ota minut huomaasi, että saisin kokea valittujesi onnen, että saisin iloita, kun sinun kansasi iloitsee, ja ylistää osaani sinun omiesi kanssa. " (Ps. 106:1-5).

Herran armo kestää iäti

"Kiittäkää Herraa! Hän on hyvä. Iäti kestää hänen armonsä. Kiittäkää jumalien Jumalaa! Iäti kestää hänen armonsä. Kiittäkää valtiaitten valtiasta! Iäti kestää hänen armonsä. " (Ps. 136:1+).

"Mutta vielä tulee aika, jolloin täältä kuuluu ilon ja riemun huuto, sulhasen ja morsiamen ääni. Silloin tuodaan Herran temppeliin kiitosuhreja ja sanotaan: 'Kiittäkää Herraa Sebaotia, sillä Herra on hyvä ja hänen armonsä kestää iäti!' Minä käännän tämän maan kohtalon, niin että täällä saadaan elää kuin ennen." (Jer. 33:10,11).

Ja Uudesta testamentista luemme Jeesuksen sanat: ”Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä palkka, jonka te taivaissa saatte, on suuri. Niinhän vainottiin profeettojakin, jotka elivät ennen teitä.” (Matt. 5:12).

Ja Paavali: ”Eikä siinä vielä kaikki. Me saamme myös riemuita Jumalastamme, kun nyt olemme vastaanottaneet Herramme Jeesuksen Kristuksen valmistaman sovituksen.” (Room. 5:11).

133 kertaa mainitaan Raamatussa sana: Riemuitkaa!

Miksi emme siis kiittäisi, ylistäisi ja palvoisi hänen pyhää nimeään ja iloitsisi ja riemuitsisi hänen suurista teoistaan meitä syntisiä kohtaan.

Perillä

Mutta kerran ollaan perillä. Siellä ovat kaikki Herran palvelijat. Siellä kaikuu valtaisa kiitosvirtten pauhu.

Riemulaulu taivaassa

”Ja valtaistuimelta kuului ääni: - Ylistäkää meidän Jumalaamme, kaikki te hänen palvelijansa, te, jotka häntä pelkätte, pienet ja suuret!

Sitten kuulin äänen, joka oli kuin suuren kansanjoukon kohinaa, kuin suurten vesien pauhua ja voimakasta ukkosen jylinää. Se lausui: - Halleluja! Herra, meidän Jumalamme, Kaikkivaltias, on ottanut kuninkuuden. Iloitkaamme ja riemuitkaamme, antakaamme hänelle kunnia! Nyt on tullut Karitsan häiden aika. Hänen morsiamensa on valmiina, hänen ylleen on puettu hääpuku, hohtavan valkea pellavapuku.” (Ilm. 19:5-8).

Taivaallinen jumalanpalvelus...

”Valtaistuimen edessä ja ympärillä oli neljä olentoa, jotka sekä edestä että takaa olivat täynnä välkehtiviä silmiä. Yksi muistutti leijonaa, toinen nuorta härkää, kolmannella oli kuin ihmiskasvot, ja neljäs näytti lentävältä kotkalta. Näillä neljällä olennolla oli kullakin kuusi siipeä, jotka olivat molemmilta puolin täynnä välkehtiviä silmiä. Taukoamatta, päivin öin, nuo olennot lausuvat: – Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Jumala, Kaikkivaltias! Hän oli, hän on ja hän on tuleva.

Aina kun olennot ylistävät, kunnioittavat ja kiittävät häntä, joka istuu valtaistuimellaan ja joka elää aina ja ikuisesti, nuo kaksikymmentäneljä vanhinta heittäytyvät maahan hänen valtaistuimensa eteen ja osoittavat hänelle kunnioitustaan - hänelle, joka elää aina ja ikuisesti. He asettavat seppeleensä valtaistuimen eteen ja lausuvat: - Herra, meidän Jumalamme! Sinä olet arvollinen saamaan ylistyksen, kunnian ja vallan, sillä sinä olet luonut kaiken. Kaikki, mikä on olemassa, on sinun tahdostasi luotu.” (Ilm. 4:6–11).

Aamen.